

расналь до несмѣтнато количество. За да олекне на Англия отъ дългъ тѣ, парламентъ тѣ зель да въвожда въ заселишта та държавни записи и да зима мито на стока та, што се докаровала (захарь, кафе, чай, вино, копринени работи и други). Заселници ти не рачили да плаштатъ мито, заштото нѣмало въ парламентъ тѣ прѣдставитель отъ заселишта та. Тая прѣпирня се протакала нѣколко години. Най-сетнѣ работа та дошла до явна буна. Еднажъ въ американскій градъ Бостонъ дошли три корабе чай, на който мито то било платено. Нѣколко млади Бостонци се облѣкли като американски диваци, налѣтѣли на корабѣ ти, и исхвърлили въ море то всичка та стока. Английско то правителство заповѣдало да затворетъ Бостонско то пристаниште и да заловетъ градъ тѣ съ войска. Тогава прѣдставителе ти на американски ти области (или штати) се събрали на съборъ въ градъ Филадельфия, и отсѣкли да не праветъ търговия съ Англия. Подирь това заселници ти вдигнали глава и се подкачила *Сѣверо-Американската война* (1774—1783 г.).

Най-напрѣдъ Англичане ти надвивали, заштото ти владѣли морета та, та могли лесно да изваждатъ войска дѣто искать, по край брѣгове ти на Америка; па и войска та имъ била добрѣ изучена, и била набрана повече то отъ нѣмци съ заплата. (Германски ти князове за добра заплата на драго срѣдце си давали войската на други държави да имъ слугова). А американска та войска не била добрѣ уредена и нѣмала оръжие до колкото трѣбова, и много се измѣчила да прѣминова прѣзъ голѣми ти пустини на широко то си отечество. Тя, като не разбирала отъ воененъ редъ, не се покорявала както трѣбова на главатаре ти си, и много пъти за малка нѣкоя причина, била готова да се разотиде по дома си. Нъ първий имъ главатарь, Вашингтонъ, билъ много добрѣ.